

Отже, якісне проведення аудиту основних засобів дозволить ідентифікувати їх наявний та кількісний стан, відображення в первинних документах та облікових регістрах, витрати на ремонт і модернізацію, правильність нарахування амортизації, що сприятиме досягненню високого рівня якісних характеристик фінансової, статистичної та податкової звітності господарюючого суб'єкта.

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ АУДИТУ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Твілінев А.О., Хорошавіна Н.В., Мехтієва А.Ю., студенти,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Облікова політика – це найважливіший інструмент ефективного управління та довгострокового розвитку підприємства, який дозволяє сформувати систему бухгалтерського обліку, проаналізувати та зробити моделювання облікового процесу, виходячи з обраної і реалізованої стратегії розвитку організації. У зв'язку з цим облікова політика періодично повинна піддаватися аудиторській перевірці.

Слід зауважити, що загальних рекомендацій з розробки та реалізації облікової політики не існує, тому аудитор повинен розуміти, що при наданні послуги з аудиту облікової політики необхідно враховувати специфіку кожного окремого підприємства.

Метою аудиту облікової політики підприємства є встановлення її відповідності чинним нормативним та законодавчим актам, а також характеру і масштабу діяльності підприємства.

Завданнями аудиту облікової політики підприємства є:

- встановлення наявності наказу (розпорядження) керівника про прийняття облікової політики підприємства;
- визначення відповідності прийнятої облікової політики вимогам законодавства та положенням (стандартам) бухгалтерського обліку;

**Науковий керівник – Луценко О.А., к.е.н., доцент*

- вивчення дотримання під час розроблення наказу про облікову політику припущень і вимог, встановлених нормативними документами;
- дослідження повноти розкриття вибраних під час формування облікової політики способів ведення бухгалтерського обліку, що істотно впливають на оцінювання і прийняття рішень користувачами бухгалтерської звітності;
- перевірка наявності посадових інструкцій, наявності та ефективності затвердженої системи документообігу, вибору форми ведення бухгалтерського обліку, встановленого порядку проведення інвентаризації майна та зобов'язань, затвердженого робочого плану рахунків бухгалтерського обліку;
- аналіз та оцінка загальних та конкретних елементів облікової політики.

Методика аудиту облікової політики дозволяє реалізувати завдання зовнішнього і внутрішнього аудиту, так як забезпечує оцінку не тільки норм чинного законодавства в області бухгалтерського обліку, а й аналіз впливу облікової політики на формування інформації. Методика аудиту облікової політики охоплює декілька етапів:

На першому етапі аудитор проводить оцінку організаційних передумов сформованої облікової політики на базі внутрішніх документів і розроблених аудитором тестів або опитувальних листів. За результатами проведеного тестування аудитор виявляє слабкі місця системи внутрішнього контролю та недоліки моніторингу контрольних дій, внаслідок чого виникають спотворення в формуванні облікової політики.

На другому етапі, аудитор проводить оцінку сформованої облікової політики, враховуючи передумови і фактори, що впливають на формування облікової політики та визначає наскільки розроблена облікова політика відповідає потенціалу підприємства.

На третьому етапі аудитор досліджує реалізацію облікової політики з метою управлінського обліку на базі отриманих аудиторських доказів, виявляє резерви підвищення її ефективності. На цьому етапі аудитор виявляє всі можливості підприємства в розробці максимально ефективної облікової політики.

Наступним четвертим етапом аудитор є розробка нової облікової політики та/або коригування існуючої. Аудитор аналізує виявлені помилки, визначає резерви, які дозволять підвищити рівень ефективності облікової політики. Таким чином, розроблена методика формування і реалізації облікової політики дозволить аудитору ідентифікувати об'єкти аудиту за допомогою визначення генеральної стратегії підприємства..

Таким чином, досліджуючи особливості вивчення облікової політики під час проведення внутрішнього аудиту системи бухгалтерського обліку, варто визначати її одним із невід'ємних елементів системи, призначення якої зводиться до того, що інформація, отримана в результаті його здійснення, повинна стати основою для ухвалення відповідних управлінських рішень і здійснення заходів, які забезпечать підвищення якості бухгалтерської інформації, а також сприятимуть підвищенню ефективності господарської діяльності підприємства.

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ ЗАПАСІВ ПРИ ЇХ НАДХОДЖЕННІ ТА ВІДОБРАЖЕННІ В БАЛАНСІ ГОСПОДАРЮЮЧОГО СУБ'ЄКТА

Теслик А.А., студентка,
Сумський національний аграрний університет*

В діяльності кожного господарюючого суб'єкта тією чи іншою мірою задіяні запаси. Вони необхідні для виготовлення продукції, виконання робіт, надання послуг, адміністративних, побутових цілей тощо.

Що вже говорити про підприємства, основна діяльність яких – реалізація товарів. Тому питання правильного обліку даної складової активів є актуальним.

Запаси (відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси») це активи, які: утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності (товари); перебувають у процесі

**Науковий керівник – Назаренко О.В., д.е.н., професор*